

Sygn. akt IV U 610/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2019 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Natalia Lipińska

Protokolant: stażysta Anna Klich

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2019 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania S. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 30 kwietnia 2019 roku nr (...)

w sprawie S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 610/19

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 21 października 2019 r.

Decyzją z dnia 30 kwietnia 2019 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 4 kwietnia 2019 r., przyznał S. W. emeryturę od 1 kwietnia 2019 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do obliczenia emerytury przyjął kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego

z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych

na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Podstawa obliczenia emerytury podlegała pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur, w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy

i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Emerytura stanowiła równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, które ustalono na dzień zgłoszenia wniosku o emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 122951,66 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego: 660782,10 zł, suma kwot pobranych emerytur: 187429,80 zł, zaś średnie dalsze trwanie życia: 208,80 miesięcy. Wysokość emerytury obliczona została na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła 2855,86 zł brutto.

Do obliczenia emerytury przyjęto średnie dalsze trwanie życia wynikające z tablicy trwania życia obowiązującej w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę, ponieważ okazało się dla ubezpieczonego korzystniejsze, tj. niższe niż średnie dalsze trwanie życia ustalone

na podstawie tablicy trwania życia obowiązującej w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Emerytura została zawieszona, ponieważ okazała się świadczeniem mniej korzystnym. W decyzji podano, że w związku z tym, ubezpieczonemu nadal będzie wypłacana emerytura o symbolu (...).

Decyzja ta została zaskarżona przez S. W. odwołaniem. W odwołaniu ubezpieczony domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i ponownego ustalenia wysokości emerytury. Odwołujący zarzucił naruszenie art. 108 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 ze zm.) poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie. W uzasadnieniu podał, że zaskarżoną decyzją ZUS przyznał mu emeryturę w kwocie 2855,86 zł. Wysokość świadczenia została jednak obliczona niezgodnie z przepisami ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołujący podkreślił, że przyznano mu rewaloryzację w wysokości 87,52 zł, podczas gdy emerytura powinna zostać zwiększona o około 600,00 zł. Na rozprawie w dniu

9 września 2019 r. profesjonalny pełnomocnik odwołującego zakwestionował przyjęcie

w zaskarżonej decyzji przez ZUS średniego dalszego trwania życia ustalonego na 208,80 miesięcy według tablicy obowiązującej w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę. Jak podał, w decyzjach o ustaleniu kapitału początkowego z dnia: 17 kwietnia 2019 r.

i 26 kwietnia 2019 r. ZUS przyjął długość życia dla mężczyzny dla osób w wieku 62 lat

na podstawie komunikatu GUS. Pełnomocnik domagał się przyjęcia przez ZUS długości życia: 66 lat i 1 miesiąca według tabeli z 2019 r. Jak podał, takie przyjęcie długości życia spowoduje wzrost emerytury z tym, że nie o kwotę 600,00 zł, jaką ubezpieczony wskazał

w odwołaniu. Pełnomocnik podał ponadto, że nie zarzuca zaskarżonej decyzji naruszenia art. 108 pkt 2 ustawy emerytalnej (k. 14).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że ponowne ustalenie wysokości świadczenia następuje na wniosek zainteresowanego. Wniosek ten nie może być zgłoszony wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego

i rentowych, zgodnie z art. 108 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W piśmie procesowym z dnia 8 października 2019 r. (...) Oddział w T. wskazał, że średnie dalsze trwanie życia dla potrzeb ustalenia wartości kapitału początkowego jest zawsze wartością stałą i wynosi 209 miesięcy (k. 17).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Odwołujący S. W., urodzony w dniu (...), od 1 sierpnia 1971 r. do 29 kwietnia 1976 r. był zatrudniony w Zakładzie Usług (...) w B. w charakterze ślusarza. Od 11 maja 1976 r. do 31 marca 1983 r. pracował w Przedsiębiorstwie (...) (...) jako kierowca. Od 1 lipca 1983 r. do 30 czerwca 2006 r.

był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w T. w charakterze kierowcy. Od 1 lipca 2006 r. do 10 marca 2008 r. pracował w (...) (...) w K. jako kierowca. Od 11 marca 2008 r.

do 30 kwietnia 2013 r. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w T. w charakterze kierowcy autobusu.

dowód:

- dokumenty zgromadzone w aktach ZUS,
- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia świadectwa pracy z dnia 12.01.1981 r.- cz. III akt ZUS,
- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia świadectwa pracy z dnia 13.04.1983 r.- cz. III akt ZUS,
- świadectwo pracy z dnia 10.03.2008 r.- k. 7 cz. II akt ZUS,

- świadectwo pracy z dnia 30.06.2006 r.- k. 5 cz. II akt ZUS,
- świadectwo pracy z dnia 02.05.2013 r.- k. 45 cz. II akt ZUS,

W dniu 9 marca 2001 r. odwołujący wystąpił do ZUS z wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego. Decyzją z dnia 5 kwietnia 2001 r. (...) Oddział w T. ustalił odwołującemu na dzień 1 stycznia 1999 r. wysokość kapitału początkowego, który wyniósł 144410,64 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru w kwocie 1302,69 zł. Przy obliczaniu podstawy wymiaru kapitału oraz wskaźnika wysokości tej podstawy uwzględnił przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne

z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 106,70%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową, tj. 1220,89 zł. Wyliczając wysokość kapitału początkowego,

ZUS uwzględnił odwołującemu 26 lat i 10 miesięcy okresów składkowych oraz 2 miesiące okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia

1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego ZUS wyliczył na 80,21%. Decyzją z dnia 23 maja 2001 r. (...) Oddział w T., po rozpatrzeniu wniosku o zmianę adresu, ponownie ustalił odwołującemu wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r., która wyniosła, tak jak poprzednio, 144410,64 zł.

dowód:

- wniosek o ustalenie kapitału początkowego z dnia 09.03.2001 r.- cz. III akt ZUS,
- decyzje ZUS z dnia: 05.04.2001 r. i 23.05.2001 r.- cz. III akt ZUS,

W dniu 18 marca 2013 r. odwołujący wystąpił do ZUS z wnioskiem o emeryturę.

dowód:

- wniosek o emeryturę z dnia 18.03.2013 r.- k. 1-3 cz. II akt ZUS,

Decyzją z dnia 3 kwietnia 2013 r. (...) Oddział w T. z urzędu ponownie ustalił odwołującemu na dzień 1 stycznia 1999 r. wysokość kapitału początkowego, który wyniósł 159673,91 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru w kwocie 1510,00 zł. Przy obliczaniu podstawy wymiaru kapitału oraz wskaźnika wysokości tej podstawy uwzględnił przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne

z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1977 r. do 31 grudnia 1986 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 123,68%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową, tj. 1220,89 zł. Wyliczając wysokość kapitału początkowego, ZUS uwzględnił odwołującemu 26 lat, 10 miesięcy i 17 dni okresów składkowych oraz 2 miesiące i 21 dni okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego ZUS wyliczył na 80,37%.

dowód:

- decyzja ZUS z dnia 03.04.2013 r.- cz. III akt ZUS,

Decyzją z dnia 15 kwietnia 2013 r. (...) Oddział w T., wobec nabycia przez odwołującego prawa do emerytury od dnia (...) na podstawie art. 185 ustawy emerytalnej, ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. Wartość kapitału początkowego ustalona na podstawie powołanego przepisu uległa przeliczeniu poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę: 6 lat i 9 miesięcy,

tj. 81 miesięcy. Kapitał początkowy wyniósł 187383,13 zł. Decyzją z dnia 17 kwietnia 2013 r. (...) Oddział w T., na podstawie art. 185 ustawy emerytalnej, w związku ze zgłoszonym wnioskiem o przyznanie emerytury na podstawie art. 184 ustawy oraz spełnieniem warunków do nabycia prawa do tej emerytury – przeliczył ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. kapitał początkowy poprzez dodanie do udowodnionych okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym 66 lat i 9 miesięcy a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę i ponownie ustalił wartość kapitału z uwzględnieniem tego okresu. Dodany okres składkowy – ustalony w pełnych miesiącach – wyniósł: 6 lat i 9 miesięcy, tj. 81 miesięcy. Okres składkowy ustalony decyzją z dnia 3 kwietnia 2013 r. na 322 miesiące uległ zwiększeniu o 81 miesięcy. Okres składkowy wyniósł zatem łącznie 403 miesiące. Kapitał początkowy po przeliczeniu z uwzględnieniem dodanego okresu składkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 187383,13 zł.

dowód:

- decyzje ZUS z dnia: 15.04.2013 r. i 17.04.2013 r.- cz. III akt ZUS,

Decyzją z dnia 17 kwietnia 2013 r., nr (...), (...) Oddział w T. przyznał odwołującemu emeryturę od (...) tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1977 r. do 2008 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 106,88%. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową, tj. 3080,84 zł, wyniosła 3292,80 zł.

Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił 40 lat i 27 dni okresów składkowych oraz 1 rok i 3 miesiące okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej wyniosła 2480,64 zł. Podstawę obliczenia emerytury w myśl

art. 26 ustawy emerytalnej stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowiła równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób

w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składki zaewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 86679,18 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego: 562682,64 zł, zaś średnie dalsze trwanie życia: 254,80 miesięcy. Kwota emerytury wyniosła 2548,52 zł. Wysokość emerytury obliczonej na podstawie

art. 183 ustawy emerytalnej od 31 marca 2013 r. ustalono na kwotę 2534,95 zł. Na kwotę tę złożyło się 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej (496,13 zł) i 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej (2038,82 zł).

dowód:

- decyzja ZUS z dnia 17.04.2013 r., nr (...) - k. 39-40 cz. II akt ZUS,

Decyzją z dnia 17 kwietnia 2013 r., nr (...), (...) Oddział w T. przyznał odwołującemu emeryturę od (...) tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia emerytury w myśl art. 26 ustawy emerytalnej stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowiła równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia

na emeryturę. Kwota emerytury wyniosła 2548,52 zł. Wypłata emerytury podlegała zawieszeniu, ponieważ odwołujący kontynuował zatrudnienie. W decyzji podano, że w celu wypłaty emerytury należy przedłożyć w Oddziale ZUS świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z każdym pracodawcą, na rzecz którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

dowód:

- decyzja ZUS z dnia 17.04.2013 r., nr (...) - k. 42-43 cz. II akt ZUS,

W dniu 8 maja 2013 r. wpłynęło do (...) Oddział w T. świadectwo pracy z dnia 2 maja 2013 r., wystawione przez (...) Przedsiębiorstwo (...)

Sp. z o.o. potwierdzające pozostawanie przez odwołującego w stosunku pracy od 11 marca 2008 r. do 30 kwietnia 2013 r. z tym Przedsiębiorstwem i wykonywanie w tym czasie pracy kierowcy autobusu. W dokumencie podano, że stosunek pracy ustał z dniem 30 kwietnia

2013 r. na skutek rozwiązania umowy o pracę na mocy porozumienia stron (art. 30 § 1 pkt 1 k.p.) w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego i nabyciem uprawnień emerytalnych.

dowód:

- świadectwo pracy z dnia 02.05.2013 r. - k. 45 cz. II akt ZUS,

Decyzją z dnia 16 maja 2013 r., nr (...), (...) Oddział w T.,

po rozpatrzeniu wniosku z dnia 6 maja 2013 r., wznowił wypłatę odwołującemu emerytury

od (...) tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego, z prawem do wypłaty od 1 maja 2013 r., tj. od następnego dnia po rozwiązaniu umowy o pracę. Wysokość emerytury obliczona została na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej i od 1 czerwca 2013 r. wyniosła 2548,52 zł brutto. W decyzji poinformowano odwołującego o możliwości ponownego ustalenia wysokości świadczenia zgodnie z art. 108 ustawy emerytalnej z uwzględnieniem składek z okresu zatrudnienia od 1 marca 2013 r. do 30 kwietnia 2013 r. Jak wskazano, ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek złożony w organie rentowym.

dowód:

- decyzja ZUS z dnia 16.05.2013 r., nr (...) - k. 48-49 cz. II akt ZUS,

Decyzjami z dnia: 22 marca 2016 r. i 30 marca 2016 r. (...) Oddział w T. dokonał rozliczenia emerytury należnej odwołującemu w związku z przychodem osiągniętym przez niego w 2013 r. w okresie od 1 maja 2013 r. do 31 grudnia 2013 r. (decyzja z dnia

22 marca 2016 r.), w 2014 r. i w 2015 r. (decyzje z dnia 30 marca 2016 r.). W decyzjach ZUS wskazał, że osiągnięty przychód nie uzasadniał zmniejszenia ani zawieszenia emerytury.

dowód:

- decyzje ZUS z dnia: 22.03.2016 r. i 30.03.2016 r. - k. 54-56 cz. II akt ZUS,

W dniu 15 kwietnia 2016 r. odwołujący wystąpił do (...) Oddział w T.

z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości emerytury zgodnie z art. 108 ustawy z dnia

17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Decyzją z dnia 22 kwietnia 2016 r.,

nr (...), (...) Oddział w T. przeliczył odwołującemu emeryturę

od 1 kwietnia 2016 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Emeryturę ustaloną

w kwocie 2631,60 zł zwiększono o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone

dla jego wieku w dniu złożenia wniosku, tj. w dniu 15 kwietnia 2016 r. Wysokość emerytury do (...) wyniosła 2631,60 zł, kwota zwaloryzowanych składek do (...)

(...) 3574,03 zł, zaś średnie dalsze trwanie życia w dniu złożenia wniosku o przeliczenie emerytury: 233,10 miesięcy.

Po ponownym ustaleniu wysokość emerytury od 1 czerwca

2016 r. wyniosła 2646,93 zł brutto.

dowód:

- wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury z dnia 15.04.2016 r.- k. 57 cz. II akt ZUS,
- decyzja ZUS z dnia 22.04.2016 r.- k. 58-59 cz. II akt ZUS,

Decyzją z dnia 27 września 2018 r., nr (...), (...) Oddział w T., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 3 września 2018 r. o uwzględnienie składek zapisanych na koncie po przyznaniu świadczenia, przeliczył odwołującemu emeryturę od 1 września 2018 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Emeryturę ustaloną w kwocie 2737,81 zł zwiększono o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla odwołującego w dniu złożenia wniosku, tj. w dniu 3 września 2018 r. Po ponownym ustaleniu wysokość emerytury wyniosła 2744,75 zł brutto. Decyzją z dnia 28 września 2018 r. (...) Oddział w T. dokonał rozliczenia emerytury odwołującego w związku z przychodem osiągniętym przez niego w 2017 r. Jak wskazał, osiągnięty przychód nie uzasadniał zmniejszenia ani zawieszenia emerytury.

dowód:

- wniosek o ponowne obliczenie świadczenia emerytalno – rentowego z dnia 03.09.2018 r.- k. 60 cz. II akt ZUS,
- decyzja ZUS z dnia 27.09.2018 r., nr (...) - k. 63-64 cz. II akt ZUS,
- decyzja ZUS z dnia 28.09.2018 r.- k. 65 cz. II akt ZUS,

W dniu 4 kwietnia 2019 r. odwołujący wystąpił do (...) Oddział w T. z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym.

dowód:

- wniosek o emeryturę z dnia 04.04.2019 r.- k. 68-70 cz. I akt ZUS,

Decyzją z dnia 17 kwietnia 2019 r. (...) Oddział w T. z urzędu ponownie ustalił odwołującemu na dzień 1 stycznia 1999 r. wysokość kapitału początkowego, który wyniósł 164361,78 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru w kwocie 1574,09 zł. Przy obliczaniu podstawy wymiaru kapitału oraz wskaźnika wysokości tej podstawy uwzględnił przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1976 r. do 31 grudnia 1985 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 128,93%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową, tj. 1220,89 zł. Wyliczając wysokość kapitału początkowego, ZUS uwzględnił odwołującemu 26 lat, 10 miesięcy i 17 dni okresów składkowych oraz 2 miesiące i 21 dni okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego ZUS wyliczył na 80,37%. Decyzją z dnia 26 kwietnia 2019 r. (...) Oddział w T. z urzędu ponownie ustalił odwołującemu na dzień 1 stycznia 1999 r. wysokość kapitału początkowego, który wyniósł 193247,67 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru w kwocie 1574,09 zł wyliczoną w poprzedniej decyzji z dnia 17 kwietnia 2019 r. Uwzględnione przez ZUS okresy składkowe wyniosły 33 lata, 7 miesięcy i 17 dni, zaś nieskładkowe 2 miesiące i 21 dni. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego

i nieskładkowego ZUS wyliczył na 80,37%. W decyzjach tych średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat wyniosło 209 miesięcy, zgodnie z Komunikatem Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn – M.P. Nr 12, poz. 173.

dowód:

- decyzje ZUS z dnia: 17.04.2019 r. i 26.04.2019 r.- cz. III akt ZUS,

Zaskarżoną decyzją z dnia 30 kwietnia 2019 r., nr (...), (...) Oddział w T., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 4 kwietnia 2019 r., przyznał odwołującemu emeryturę od 1 kwietnia 2019 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do obliczenia emerytury przyjął kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Podstawa obliczenia emerytury podlegała pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur, w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Emerytura stanowiła równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, które ustalono na dzień zgłoszenia wniosku o emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 122951,66 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego: 660782,10 zł, suma kwot pobranych emerytur: 187429,80 zł, zaś średnie dalsze trwanie życia: 208,80 miesięcy. Wysokość emerytury obliczona została na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła 2855,86 zł brutto.

Do obliczenia emerytury przyjęto średnie dalsze trwanie życia wynikające z tablicy trwania życia obowiązującej w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę, ponieważ okazało się dla ubezpieczonego korzystniejsze, tj. niższe niż średnie dalsze trwanie życia ustalone

na podstawie tablicy trwania życia obowiązującej w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Emerytura została zawieszona, ponieważ okazała się świadczeniem mniej korzystnym. W decyzji podano, że w związku z tym, ubezpieczonemu nadal będzie wypłacana emerytura o symbolu (...).

dowód:

- wniosek o emeryturę z dnia 04.04.2019 r.- k. 68-70 cz. I akt ZUS,
- decyzja ZUS z dnia 30.04.2019 r., nr (...)- k. 71-72 cz. I akt ZUS,

Decyzją z dnia 30 kwietnia 2019 r., nr (...), (...) Oddział w T. przeliczył odwołującemu emeryturę od 1 kwietnia 2019 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Podstawę obliczenia emerytury w myśl art. 26 ustawy emerytalnej stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowiła równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Po korekcie kapitału początkowego na koncie, wysokość emerytury wyniosła 2617,63 zł. Jak podano, emerytura po waloryzacji przysługuje w kwocie: od 1 marca 2014 r. – 2659,51 zł, od 1 marca 2015 r. – 2695,51 zł, od 1 marca 2016 r. – 2701,98 zł, od 1 marca 2017 r. – 2729,27 zł, od 1 marca 2018 r. – 2810,60 zł i od 1 marca 2019 r. – 2898,12 zł. Od 1 czerwca 2019 r. obliczona emerytura brutto wyniosła 2898,12 zł.

dowód:

- decyzja ZUS z dnia 30.04.2019 r., nr (...)- k. 66-67 cz. II akt ZUS,

Przeliczenie dokonane przez ZUS w toku postępowania sądowego, wynikające

z przyjęcia dalszego trwania życia według tablicy obowiązującej w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, tj. (...) przedstawia się następująco: - kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji to 122951,66 zł, - kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego to 660782,10 zł, - suma kwot pobranych emerytur to 187429,80 zł, - średnie dalsze trwanie życia to 211,30 miesięcy. Tak wyliczona kwota emerytury wyniosła 2822,07 zł i okazała się niższa od kwoty emerytury ustalonej zaskarżoną decyzją. Zgodnie z art. 173 ust. 2 ustawy emerytalnej, kapitał początkowy stanowił równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 ustawy pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3. Według tablicy ogłoszonej w dniu 25 marca 1999 r. przez Prezesa GUS - średnie dalsze trwanie życia kobiet i mężczyzn w wieku 62 lat na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 209 miesięcy (M.P. Nr 12, poz. 173).

dowód:

- przeliczenie wysokości emerytury dokonane przez ZUS- k. 18,

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów.

Sąd pozytywie ocenił dowody z dokumentów, których autentyczność oraz wiarygodność, jak również poprawność materialna i formalna nie budziły wątpliwości.

Brak było zatem jakichkolwiek podstaw, także takich, jakie należałoby uwzględnić z urzędu,

aby dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego. Dokumenty urzędowe stanowiły więc dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone

(art. 244 § 1 k.p.c.), zaś dokumenty prywatne, dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.).

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 30 kwietnia 2019 r., nr (...), nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zaskarżoną decyzją 30 kwietnia 2019 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przyznał odwołującemu emeryturę od 1 kwietnia 2019 r.,

tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wysokość świadczenia została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 w związku z art. 25 ust. 1 b ustawy emerytalnej. Przy ustalaniu wysokości świadczenia organ rentowy uwzględnił kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji: 122951,66 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego: 660782,10 zł, sumę kwot pobranych wcześniej emerytur: 187429,80 zł oraz średnie dalsze trwanie życia na poziomie 208,80 miesięcy.

Tak wyliczona kwota emerytury wyniosła 2855,86 zł. Do obliczenia emerytury ZUS przyjął średnie dalsze trwanie życia wynikające z tablicy trwania życia obowiązującej w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę, ponieważ było ono dla ubezpieczonego korzystniejsze,

tj. niższe niż średnie dalsze trwanie życia ustalone na podstawie tablicy trwania życia obowiązującej w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Emerytura ustalona zaskarżoną decyzją została zawieszona, gdyż okazała się świadczeniem mniej korzystnym

dla odwołującego. Kolejną decyzją z dnia 30 kwietnia 2019 r. (...) Oddział w T. przeliczył odwołującemu emeryturę o symbolu (...). Zakład wskazał w decyzji, że emerytura po waloryzacji od 1 marca 2019 r. wynosi 2898,12 zł. W decyzjach z dnia: 17 kwietnia

2019 r. i 26 kwietnia 2019 r. ustalających wartość kapitału początkowego odwołującego

na dzień 1 stycznia 1999 r., średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób

w wieku 62 lat wyniosło 209 miesięcy, zgodnie z Komunikatem Prezesa GUS z dnia

25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn – M.P. Nr 12, poz. 173.

Pełnomocnik odwołującego, kwestionując przyjęcie w zaskarżonej decyzji przez ZUS średniego dalszego trwania życia

ustalonego na 208,80 miesięcy według tablicy obowiązującej w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę wskazał, że w decyzjach

o ustaleniu kapitału początkowego z dnia: 17 kwietnia 2019 r. i 26 kwietnia 2019 r.

ZUS przyjął długość życia dla mężczyzny dla osób w wieku 62 lat na podstawie komunikatu GUS. Pełnomocnik domagał się przy ponownym ustaleniu wysokości świadczenia przyjęcia przez ZUS długości życia odwołującego: 66 lat i 1 miesiąca według tabeli z 2019 r., co spowoduje wzrost emerytury.

Takie stanowisko nie było zasadne.

Podkreślić należy, że wnioskodawca, urodzony w dniu (...), z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym wystąpił do ZUS w dniu 4 kwietnia 2019 r. W dacie zgłoszenia wniosku ubezpieczony miał ukończone 66 lat i 4 dni.

Zgodnie z treścią art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 ze zm.), wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach

i miesiącach. Jak zaś stanowi art. 26 ust. 3 ustawy, średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach.

Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183 (art. 26 ust. 1 ustawy). Kwotę emerytury dla ubezpieczonych urodzonych

po 31 grudnia 1948 r. ustala się, dzieląc podstawę obliczenia, na którą składa się suma składek (S) i ewentualnego kapitału początkowego (Kp) przez liczbę obrazującą średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego („n”). Z formuły przyjętej do liczenia emerytury wyraźnie wynika, że im później nastąpi przejście na emeryturę, czyli im mniejsze będzie „n”, tym większa będzie kwota świadczenia emerytalnego. Średnie dalsze trwanie życia to wielkość statystyczna, która określa przeciętny okres, jaki zazwyczaj, statystycznie upływa od ustalenia prawa

do emerytury do dnia śmierci ubezpieczonego. W gruncie rzeczy chodzi o ustalenie przewidywanego okresu pobierania przez daną osobę emerytury i – tym samym – równomiernego rozłożenia zgromadzonych składek i ewentualnie kapitału początkowego

w ramach tego okresu. Średnie dalsze trwanie życia wyrażane jest w miesiącach i ustalane wspólnie dla kobiet i mężczyzn. Tablice trwania życia dla danego wieku ubezpieczonych

w dniu przejścia na emeryturę ogłasza Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w formie komunikatu w Monitorze Polskim corocznie do 31 marca. Ogłoszone w ten sposób tablice średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn mają zastosowanie do emerytur

na przyszłość (przyznawanych od 1 kwietnia do 31 marca następnego roku). Im wskazany tam okres średniego dalszego trwania życia dla osoby w wieku ubezpieczonego przechodzącego na emeryturę jest dłuższy, tym emerytura jest niższa. Oznacza to, że

im później nastąpi przejście na emeryturę, tym większa będzie jej wysokość.

Wiek równy wiekowi przejścia na emeryturę w przypadku odwołującego wynosił

66 lat, czyli 208,8 miesięcy. Tyle wyniosło średnie dalsze trwanie życia według Komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn (M.P. 2019.279). Wartość kapitału początkowego ustala się zawsze na dzień 1 stycznia 1999 r. Również średnie dalsze trwanie życia dla potrzeb ustalenia kapitału początkowego ustala się zawsze na podstawie obowiązującego w tej dacie Komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,

tj. Komunikatu z dnia 25 marca 1999 roku w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn (M.P. Nr 12, poz. 173). Poza tym średnie dalsze trwanie życia na potrzeby kapitału początkowego ustala się zawsze jak dla

osoby, która ukończyła 62 lata. W związku z powyższym, średnie dalsze trwanie życia dla potrzeb ustalenia wartości kapitału początkowego jest zawsze wartością stałą i wynosi 209 miesięcy. W zaskarżonej decyzji prawidłowo ZUS przyjął średnie dalsze trwanie życia wynikające z tablicy trwania życia obowiązującej w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę, ponieważ okazało się dla ubezpieczonego korzystniejsze, tj. niższe niż średnie dalsze trwanie życia ustalone na podstawie tablicy trwania życia obowiązującej w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Przeliczenie dokonane przez ZUS w toku postępowania sądowego, wynikające z przyjęcia dalszego trwania życia według tablicy obowiązującej w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, tj. 31 marca 2018 r., przedstawia się następująco: kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji to 122951,66 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego to 660782,10 zł, suma kwot pobranych emerytur to 187429,80 zł, zaś średnie dalsze trwanie życia to 211,30 miesięcy. Emerytura wyliczona o takie wielkości wyniosłaby 2822,07 zł, a zatem byłaby niższa od kwoty emerytury ustalonej zaskarżoną decyzją. Zgodnie z art. 173 ust. 2 ustawy emerytalnej, kapitał początkowy stanowił równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 ustawy pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3. Według tablicy ogłoszonej w dniu 25 marca 1999 r. przez Prezesa GUS - średnie dalsze trwanie życia kobiet i mężczyzn w wieku 62 lat na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 209 miesięcy (M.P. Nr 12, poz. 173).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.